

Ljubljana, 9.5.2019

Predsednik Vlade RS

Gospod Marjan Šarec

Zadeva: Bančna sanacija - primer grobega podrejanja države tujim interesom.

Spoštovani g. Predsednik,

V slovenski javnosti nastaja vtis, da poskušajo uradni mediji razpravo o sanaciji slovenskega bančnega sistema, o prisilni odprodaji bank in hkratni razlastitvi različnih vrst solastnikov posameznih bank nekako zaključiti. Za nas v SINTEZI-KCD, ki to dogajanje že leta spremljamo, zadeva še zdaleč ni zaključena. Materialna škoda, ki je nastala, krivice, ki so se dogajale, neodgovornost nekaterih funkcionarjev, vse to zahteva, da se zadeva pripelje do sprejemljivega političnega in pravnega zaključka.

Naj na kratko obnovimo tok dogajanja.

V letu 2013 smo v Sloveniji izvedli obsežno sanacijo državnih bank. Z njo smo na podlagi tujih zahtev in tujih podatkov banke načrtno bolj bogato dokapitalizirali, kot je bilo ekonomsko potrebno in smiselno. To je bilo prikrito tako, da je bil finančni položaj naših bank prikazan slabše, kot je bil v resnici. To se je naredilo tudi zato, da se je iz njihovega lastništva lahko izločilo vse male delničarje in lastnike podrejenih obveznic.

To početje je imelo v ozadju jasen cilj: obogatene in očiščene državne banke naj postanejo privlačna nakupna tarča za tuji kapital, državo pa se naj tudi sicer močneje podredi tujim interesom. Da je namera odlično uspela, se je kmalu potrdilo ob prodaji NKBM: država je razlastila vse njene male delničarje in vanjo kot kapital sama vložila 870 mio eur, kmalu za tem pa jo je za 250 mio prodala ameriškemu finančnemu skladu Apollo. Celotno sanacijo je neposredno usmerjala Banka Slovenije po navodilih Evropske centralne banke in Evropske komisije, podpirala pa jo je tudi domača vladajoča politika.

Po mnenju številnih Slovencev je bila zadnja bančna sanacija eden najbolj tragičnih dogodkov v naši novejši zgodovini: neposredno smo zaradi nje utrpeli ogromno materialno škodo, nepopravljivo je bil prizadet domači trg kapitala, vladajoča politika pa je podrejanje vitalnih razvojnih interesov naše države interesom tujega finančnega kapitala tiho (hlapčevsko) sprejemala. Kako se nam je vse to lahko zgodilo, smo doslej bolj domnevali kot zanesljivo vedeli. Odkar je Mladina javnosti razkrila (3.5.2019), kaj je NPU po več kot dveletni preiskavi ugotovil o poteku

bančne sanacije, pa ni več dvoma, da je šlo v tem primeru za ravnanje s članico EU, ki je v kričečem nasprotju s temeljnimi principi demokracije, pravne države ter načeli, po katerih naj bi EU delovala – za načrtovan rop torej.

Prepričani smo, da je treba tudi nenormalne obveznosti, ki so bile ob te priliki vsiljene naši državi, šteti za nične; še več, Slovenija je nedvomno upravičena vsaj do delnega povračila škode, ki smo jo doslej utrpeli zaradi ob sanaciji vsiljenih obveznosti. Smiselno enako naj se obravnava tudi tožbo, ki jo je EU pred kratkim vložila proti Sloveniji, ker si je slednja drznila raziskovati ozadja obravnavane »sanacije«.

Podvig z našo bančno sanacijo tujim interesom prav gotovo ne bi uspel, vsaj v takem obsegu ne, če celotnega manevra tujih finančnih skladov in raznih teles EU ne bi zavestno ali iz neznanja podpiral del naše domače politike. Ker sedanja vlada pri tem ni bila udeležena ima ta zato možnost in dolžnost, da popravi, kar se popraviti še da. Potruditi se mora, tudi prek mednarodnih sodišč, da se nekateri sklepi razveljavijo, del nezakonitega plena pa vrne Sloveniji. Ob tem pa bo morala, če res zastopa vitalne razvojne interese Slovenije in enakopraven položaj Slovenije v EU odpreti tudi vprašanja odgovornosti posameznih funkcionarjev (predvsem v BS), ki so pri tej sramotni plenitvi Slovenije sodelovali.

S tem bi nosilec tujih kapitalskih interesov nedvoumno sporočila, da smo še vedno država, ki je sposobna in pripravljena varovati svoje vitalne interese, vse to v skladu s pravnimi in demokratičnimi pravili, po katerih naj bi delovala EU. Kot najbolj aktualen in konkreten ukrep pa naj vlada zaustavi razprodajo državnega premoženja, ki nam je bila ob sanaciji bank zapovedana; slednje naj predvsem velja za prodajo Abanke in 10% lastniškega deleža države v NLB.

V SINTEZI-KCD verjamemo, da je sedanja vlada to sposobna in pripravljena storiti, in v tem smislu vas v celoti podpiramo.

S spoštovanjem in pozdravi!

Za SINTEZO-KCD

Predsedujoči Emil Milan Pintar

Poslano: Vladi RS, poslanskim skupinam in medijem